

Dr hab. Tadeusz Wallas
prof. nadzw. na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa
Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu

R e c e n z j a
dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego, popularyzatorskiego
oraz w zakresie współpracy międzynarodowej dr. Tomasza Brańki
ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

I Sylwetka habilitanta

Dr Tomasz Brańka w roku 2002 r. uzyskał tytuł zawodowy magistra nauk politycznych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W roku akademickim 2001-2002 studiował także w Södertörn University (Szwecja) na kierunku stosunki międzynarodowe. Stopień naukowy doktora w zakresie dyscypliny nauki o polityce – po odbyciu studiów doktoranckich - uzyskał w r. 2007 w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie pracy doktorskiej pt. „Nordyckie terytoria autonomiczne jako niesuwerenni uczestnicy stosunków międzynarodowych. Aspekty polityczne i prawne”. Została ona napisana pod kierunkiem prof. Włodzimierza Malendowskiego - znanego i uznanego badacza stosunków międzynarodowych.

Analiza kariery dra T. Brańki pozwala stwierdzić, że ma On należyte przygotowanie teoretyczne i praktyczne do prowadzenia badań naukowych w zakresie nauk o polityce. Niewątpliwie studia magisterskie oraz doktoranckie, a także uczestnictwo w badaniach naukowych prowadzonych w ww. Instytucie, umożliwiły rozwinięcie predyspozycji do badania wybranych politycznych aspektów współczesnych stosunków międzynarodowych.

II Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego

Osiągnięciem naukowym, które Habilitant wskazał jako podstawę wniosku o najwyższy stopień naukowy, jest cykl publikacji pt. „Formy i efektywność rozwiązań autonomii terytorialnej we współczesnych stosunkach międzynarodowych ze szczególnym uwzględnieniem terytoriów autonomicznych państw nordyckich”, które ukazały się w latach 2007-2019. W jego skład wchodzi: 10 rozdziałów w pracach zbiorowych; 7 artykułów ogłoszonych drukiem w znanych i uznanych czasopismach naukowych m.in. tj. „Acta Politica Polonica”, „Przegląd Strategiczny”; „Przegląd Politologiczny”; „Środkoeuropejskie Studia Polityczne” oraz „Rocznik Integracji Europejskiej”. Do osiągnięcia naukowego oceniany Autor zaliczył także 3

monografie, których jest współredaktorem. Każda z nich rozpoczyna się obszernym wstępem napisanym wspólnie przez redaktorów.

Do osiągnięcia naukowego Autor zaliczył także pracę: *Current Challenges of Local and Regional Development. Book of Abstracts*, 2018, eds. Bernaciak A., Brańka T. Jednak nie ma ona charakteru naukowego i nie może być zaliczona do dorobku naukowego. Stanowi jednak ona osiągnięcie w zakresie organizacji badań naukowych. Pozostałe publikacje spełniają standardy prac naukowych na wysokim poziomie, a podniesiona w nich problematyka najczęściej bezpośrednio mieści się w tytule osiągnięcia. Z 20 ocenianych prac 14 ukazało się w języku angielskim, w tym 6 w Niemczech i Szwecji. Przedłożony cykl publikacji uznaję za wystarczający pod względem ilościowym oraz tzw. widoczności dorobku Habilitanta w nauce światowej.

Autor niewątpliwie za przedmiot badań wybrał zagadnienie bardzo istotne dla naukowego poznania wybranych aspektów życia politycznego państw, na obszarze których niektóre jednostki podziału administracyjnego korzystają z autonomii. Ukazanie i ocena: 1) istoty autonomii terytorialnej w warunkach postępującej globalizacji i jednocześnie regionalizacji; 2) czynników determinujących specyfikę takiej autonomii i jej efektywność; 3) skutecznych sposobów reprezentowania interesów wspólnoty terytorialnej oraz instytucji to umożliwiających; 4) roli jednostek autonomicznych w relacjach międzynarodowych oraz formułowanie na tej podstawie wniosków jest przecież ważnym zadaniem politologii. Chociaż zagadnieniom tym poświęcono już sporo publikacji, to jednak ukazały się one przede wszystkim w państwach, gdzie autonomia terytorialna jest realnym bytem, lub w których działają silne ruchy społeczne na rzecz autonomii regionalnej. Autonomia jest także częstym przedmiotem naukowego zainteresowania w państwach federalnych z powodu niekończących się politycznych sporów o zakres władzy federacji, jej podmiotów oraz samorządu terytorialnego. W polskich badaniach prowadzonych na gruncie nauk społecznych, analizowana problematyka podejmowana była tylko przez nielicznych badaczy, a rezultaty ich ustaleń mają najczęściej charakter przyczynkowski. Należy także zauważyć, że szybko się one dezaktualizują z uwagi na dużą dynamikę interesów terytorialnych wspólnot oraz sposobów ich artykułowania. Dlatego też zachodzi konieczność ciągłego badania wskazanego fragmentu społecznej rzeczywistości. Naukowe zainteresowanie autonomią terytorialną na gruncie polskim uzasadnione jest również istnieniem rodzimych ruchów na rzecz autonomii niektórych regionów naszego państwa oraz możliwym wzrostem ich znaczenia. Działalność naukowa Habilitanta doskonale wpisała się w to zapotrzebowanie.

Przystępując do jakościowej oceny 17 artykułów i rozdziałów, w których ich Autor ukazał efekty swych badań pragnę zauważyć, że trzy z nich tylko pośrednio przystają do tytułu osiągnięcia. Taki charakter mają prace zatytułowane: *Polarny Jedwabny Szlak – chińska wizja Arktyki*; *Overseas Countries and Territories' Status in the European Community* oraz *Nunavut – „Nasza Ziemia” Inuitów*. Natomiast

pozostałe teksty prezentują wybrane aspekty terytorialnej autonomii, a także życia społecznego najczęściej dwóch państw nordyckich, do których należą jednostki autonomiczne stanowiące najważniejszy przedmiot zainteresowania Habilitanta. Wartość osiągnięcia podnosi artykuł zatytułowany *Treść i zakres pojęcia autonomia: wyzwania definicyjne*. Zamieszczono w nim sporo trafnych tez. Habilitant m.in. zauważa, iż *powszechnie akceptowana definicja autonomii nie istnieje. Nie wypracowano dotąd ani obowiązującego wzorca, ani wspólnego modelu teoretycznego*. Ponadto dostrzega, że *autonomia terytorialna ewoluuje i odznacza się dużą dynamiką*. Wobec problemów definicyjnych wynikających ze złożoności zjawiska, trafnie jednak buduje podstawowe założenia dla swych badań stwierdzając, że: *autonomia terytorialna staje się formą pośrednią pomiędzy samorządem terytorialnym a federacją lub jednostką, która nie jest suwerenna, ale też nie pozostaje całkowicie podporządkowana władzom państwa, które współtworzy. Termin może być stosowany zarówno do części składowych państw federacyjnych, jak i do regionów w państwie unitarnym. Autonomia staje się w istocie sposobem podziału władzy w celu zachowania jedności integralnej państwa, przy poszanowaniu różnic pomiędzy jego mieszkańcami. Autonomia terytorialna zapewnia jednak stosowanie uprawnień w wyraźnie określonych geograficznie granicach, a zatem może wpływać także na życie tych, którzy nie byli zwolennikami jej wprowadzenia, a nawet prowadzić do powstawania „wewnętrznych mniejszości”*.

Wszystkie teksty zaliczone do osiągnięcia naukowego mają prawidłową konstrukcję. Każdy z nich jest raportem z badań nad precyzyjnie sformułowanym i interesującym problemem. Analizując poszczególne prace można zauważyć, że Habilitant wskazał cel badań, interesującą hipotezę lub tezę oraz pytania badawcze, na które starał się odpowiedzieć w kolejnych akapitach danego artykułu lub rozdziału. Zawsze kończą się one przekonującymi ocenami i wnioskami.

Ustalenia zamieszczone w ocenianych pracach, z wyjątkami wyżej wskazanymi, przyczyniły się do urzeczywistnienia celu badań kontynuowanych po doktoracie. Stało się nim *określenie dynamiki zmian w realizowaniu uprawnień przez nordyckie terytoria autonomiczne oraz wykazanie efektywnego wykorzystania zasady samostanowienia narodów w jej wewnętrznym oraz – potencjalnie – zewnętrznym wymiarze*. W postępowaniu badawczym Habilitant kierował się wskazaniem głównie szkoły neorealistycznej. Również wybór metod i technik badawczych nie budzi zastrzeżeń zwłaszcza, że został on przekonująco uzasadniony. Z metod historycznych, najbardziej przydatna okazała się metoda genetyczna. Dużą rolę odegrały także metody analizy systemowej, instytucjonalno-prawna, porównawcza i analizy przypadku. Z technik badawczych szczególną rolę odegrała analiza źródeł i opracowań oraz kilkakrotnie obserwacja uczestnicząca.

Rozważania Habilitanta oparte zostały na solidnej bazie, na którą składają się liczne źródła, opracowania, artykuły publicystyczne oraz materiały umieszczone w

internecie. Potwierdzają to prawidłowo sporządzone przypisy oraz bibliograficzne wykazy zamieszczone na końcu większości rozdziałów i artykułów. Wśród wymienionych w nich opracowań o charakterze naukowym, znajdują się wszystkie ważne i ważniejsze przede wszystkim zagranicznych badaczy, jakie mogły być wykorzystane przy realizacji zamierzeń badawczych. Do ustaleń polskich autorów Habilitant odwoływał się tylko sporadycznie, ale nie jest to zarzut z powodu wyżej już przywołanego.

Na podstawie przeprowadzonych analiz, Autor określił wiele istotnych dla naukowego poznania ocen i wniosków, które najczęściej zostały umieszczone na ostatnich stronach rozdziałów i artykułów. Podsumowując stwierdzam, że:

- a) prace składające się na oceniane osiągnięcie są najbardziej naukowo dojrzałymi opracowaniami w dorobku Habilitanta. Potwierdzeniem tego są ukazane w nich oceny i przekonujące wnioski;
- b) wiele wyartykułowanych spostrzeżeń należy uznać za bardzo trafne. Chociaż w znacznej części nie stanowią one Jego naukowego odkrycia, to cenne jest to, iż dochodzi On do nich w drodze pogłębionej analizy prezentowanych zjawisk i procesów, wykazując się wiedzą, umiejętnością wnioskowania, znajomością determinantów terytorialnej autonomii oraz świadomością jej złożoności. Często, powołując się na tezy sformułowane przez innych autorów, Habilitant zastanawiał się nad ich aktualnością i trafnością, co jest bardzo cenne w naukowym dyskursie;
- c) wszystkie prace zostały napisane w sposób interesujący i przystępny nawet dla czytelnika mniej zorientowanego w ukazywanej problematyce, z wykorzystaniem naukowej terminologii;
- d) wartość opracowań podnosi stosunkowo precyzyjne zdefiniowanie terminów wykorzystywanych do opisu, analizy i oceny wybranych aspektów terytorialnej autonomii, życia wspólnot terytorialnych, suwerenności państw w dobie postępującej z jednej strony globalizacji, a z drugiej regionalizacji;
- e) prace zostały napisane poprawnie pod względem merytorycznym metodologicznym i językowym;
- f) każda z nich w istotny sposób przyczynia się do poznania fragmentu przede wszystkim życia politycznego badanych wspólnot i ich znaczenia we współczesnych relacjach międzynarodowych.

Dla politologa oceniającego osiągnięcie naukowe, pewnym niedostatkiem jest to, że Habilitant nie poświęcił osobnego tekstu na ukazanie roli ruchów społecznych oraz będących ich polityczną reprezentacją partii, które odegrały i nadal odgrywają istotne role w życiu terytorialnych wspólnot. To przecież tego typu organizacje przyczyniły się do ustanowienia autonomii i często stoją na jej straży. Dr T. Brańka oczywiście dostrzega ich rolę, ale przy okazji rozważań nad innymi zagadnieniami.

Na podstawie lektury kolejnych tekstów stwierdzam, że Habilitant zna drogi prowadzące do naukowego poznania i potrafi z nich należycie korzystać. Ich treść potwierdza dużą wiedzę Autora i umiejętność twórczego korzystania ze źródeł oraz dotychczasowego dorobku nauki. Sposób przeprowadzenia analiz ukazanych w ocenianych pracach świadczy także o dojrzałości metodologicznej Habilitanta oraz umiejętności syntezy i formułowania wniosków. Tezy, którymi kończy On swoje rozważania uznaję za prawidłowe i uzasadnione wynikami przeprowadzonych badań.

Do osiągnięć Habilitanta, które przyczyniły się do rozwoju naukowego poznania, a przede wszystkim dyscypliny nauki o polityce m.in. zaliczam:

- krytyczny przegląd podstaw teoretycznych badań nad autonomią terytorialną w demokratycznym systemie politycznym;
- podjęcie próby zdefiniowania autonomii, a szczególnie autonomii terytorialnej oraz sformułowanie bardzo trafnej tezy, wg której *autonomia bez dookreślenia (czyli autonomia bez przymiotnika) jest kategorią tak szeroką i niosącą tak zróżnicowane znaczenia, iż staje się niemal bezużyteczna dla badaczy zjawiska (Treść i zakres pojęcia autonomia: wyzwania definicyjne, s. 15);*
- ukazanie dużej dynamiki badanego zjawiska i jej przyczyn;
- zwrócenie uwagi na m.in. historyczne, prawno-ustrojowe, polityczne, kulturowe i ekonomiczne czynniki determinujące zakres i mechanizmy funkcjonowania autonomicznych jednostek terytorialnych;
- tezy, jakie w ocenianych rozdziałach oraz artykułach zostały sformułowane, i które Habilitant zebrał i wyszczególnił na stronach 19-21 autoreferatu. Uznaję je za trafne i przekonująco uzasadnione.

Oceniany cykl publikacji stanowiący wskazane przez Habilitanta osiągnięcie naukowe, napisany został z wykorzystaniem kategorii i metodologii właściwych dla dziedziny nauk społecznych, a zwłaszcza – co szczególnie podkreślam - nauk o polityce i administracji. Zatem może on być zasadniczą podstawą wniosku o nadanie kolejnego stopnia naukowego w zakresie tej dyscypliny nauki.

III Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze

Poza pracami zaliczonymi do wyżej ocenionego osiągnięcia naukowego, Habilitant ogłosił drukiem jeszcze 9 innych prac naukowych. Przedstawiony do oceny spis takich publikacji, które ukazują rezultaty Jego badań prowadzonych po uzyskaniu stopnia doktora obejmuje: współautorstwo jednej monografii (*Irak – między wojną a pokojem*); 6 rozdziałów w pracach zbiorowych oraz 2 artykułów w czasopiśmie naukowych. Zostały one wydane w Berlinie, Petersburgu, Poznaniu i Toruniu.

Wszystkie teksty zaliczone do tej części ocenianego dorobku, napisane zostały poprawnie pod względem merytorycznym i metodologicznym. Z reguły rozpoczynają się od zarysowania problemu, określenia pytań badawczych i podstaw teoretycznych podjętych rozważań, a kończą ciekawymi wnioskami przyczyniającymi się do

wyjaśnienia danego zagadnienia. Oparta na krajowych i zagranicznych źródłach i opracowaniach analiza instytucji, zjawisk i procesów, najczęściej prowadziła Autora do podjęcia udanej próby ukazania wybranych aspektów zrównoważonego rozwoju, stosunków międzynarodowych oraz funkcjonowania Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego.

Analiza jakościowa ocenianych w tym miejscu prac pozwala stwierdzić, że zostały one napisane na tematy aktualne i istotne z punktu widzenia potrzeb naukowego poznania. Mieszczą się one w polu badawczym nauk o polityce i administracji. Uwidoczniony sposób narracji oraz umiejętność argumentowania potwierdzają dużą wiedzę ich Autora i predyspozycje do samodzielnej pracy naukowej. Zwiększająca się jakość kolejno publikowanych prac świadczy również o Jego systematycznym rozwoju naukowym.

Podsumowując stwierdzam, iż osiągnięcia naukowo-badawcze dr. T. Brańki, zarówno pod względem ilościowym, a przede wszystkim jakościowym spełniają wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Niewątpliwie przyczyniły się one do rozwoju w szczególności nauki o międzynarodowych stosunkach politycznych i nauki o systemach politycznych, które pozostają ważnymi subdyscyplinami nauk o polityce i administracji.

IV Indeks Hirscha

Wg Web of Science indeks Hirscha dla Habilitanta wynosi 2, co uznaję – biorąc pod uwagę warunki do prowadzenia badań naukowych i publikowania, jakie może zapewnić polska uczelnia - za wynik zadawalający.

V Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami lub udział w takich projektach

Habilitant ma wybitne osiągnięcia w kierowaniu i realizacji projektów, których zadania były urzeczywistniane przez zespoły badawcze. Trzykrotnie kierował On takim zespołem, a w 25 przypadkach pełnił funkcję wykonawcy. W większości były to zespoły międzynarodowe. Działalność części takich zespołów była finansowana ze środków rozdzielanych najczęściej w drodze konkursów ogłaszanych m.in. przez Komisję Europejską, Ministerstwo Edukacji Republiki Chińskiej na Tajwanie, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Polsce oraz inne krajowe i zagraniczne podmioty. Przykładem bardzo prestiżowego grantu w wymiarze europejskim, w którym jest moduł naukowy, było pozyskanie środków z UE na utworzenie: Centrum Doskonałości Jean Monnet: Jean Monnet Centre of Excellence: *EU external actions in the contested global order – (In)coherence, (dis)continuity, resilience* (nr projektu: 2018-2021; 599622-EPP-1-2018-1-PLEPPJMO-CoE). Dr T. Brańka odegrał wiodącą rolę w przygotowaniu wniosku oraz jest jednym z najważniejszych wykonawców w kilkunastoosobowym gremium.

Tematyka realizowanych zadań, w tym badań naukowych, w realizacji których uczestniczył Habilitant, miała charakter politologiczny i mieściła się w obszarze Jego naukowej specjalności. Wyniki przeprowadzonych przezeń badań zostały opublikowane w kilku ocenionych rozdziałach.

VI Referaty na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych

Habilitant, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, wyniki swoich badań prezentował także na krajowych i międzynarodowych konferencjach. Wg przedstawionej dokumentacji wygłosił na takich spotkaniach łącznie 33 referaty. Ich tematyka miała charakter politologiczny. W większości dotyczyła ona autonomii terytorialnej oraz problemów współpracy w regionie Morza Bałtyckiego. Ponieważ uczestniczyłem w części konferencji wymienionych przez dr. T. Brańkę, mogę potwierdzić, że Jego wystąpienia zawsze spotykały się dużym uznaniem słuchaczy i wysoką oceną recenzentów.

VII Osiągnięcia dydaktyczne

Habilitant ma także wybitne osiągnięcia w pracy dydaktycznej. Z powodzeniem prowadził i prowadzi wykłady, ćwiczenia lub konwersatoria z przedmiotów m.in. takich jak: międzynarodowe stosunki polityczne; samorząd terytorialny i regionalizm w Europie; organizacja i techniki służby zagranicznej; prawo konsularne; międzynarodowa ochrona środowiska oraz techniki twórczego myślenia. Prowadzi zajęcia w języku polskim i angielskim na studiach licencjackich, magisterskich oraz podyplomowych. Z powodzeniem realizuje proces dydaktyczny w formie kursów e-learningowych na platformie Moodle. Prowadził także seminaria dyplomowe, które zakończyły się wypromowaniem 110 licencjatów i 4 magistrów. Wykładał - i to często - na wielu uniwersytetach zagranicznych położonych w Europie i Azji. Jest bardzo popularnym nauczycielem akademickim wśród studentów zagranicznych w UAM. Jest bardzo ceniony przez młodzież akademicką Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa i cieszy się jej uznaniem.

VIII Osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki

Dr T. Brańka legitymuje się również dużymi osiągnięciami w zakresie popularyzacji nauki i naukowej wiedzy. Wielokrotnie wygłaszał wykłady i prowadził warsztaty dla słuchaczy nieakademickich w ramach wydarzeń organizowanych przez UAM (m.in. wykłady otwarte), uniwersytety III wieku, szkoły średnie, jednostki administracji samorządowej oraz różne ośrodki inicjatyw społecznych. Np. w latach 2014-2015 przeprowadził zajęcia z umiejętności miękkich dla 1050 uczniów szkół średnich, w których prowadzone są tzw. klasy policyjne. Celem zajęć była popularyzacja nauki oraz promocja kierunku *Bezpieczeństwo narodowe* prowadzonego na WNPiD. 7-krotnie prowadził zajęcia w ramach Letniej

Szkoły Języka i Kultury Polskiej UAM, organizowanej przez Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej UAM dla stypendystów programu Erasmus+ oraz studentów zagranicznych, którzy wcześniej podejmowali studia na UAM.

VIII Współpraca międzynarodowa

Również osiągnięcia Habilitanta w zakresie naukowej i dydaktycznej współpracy międzynarodowej zasługują na najwyższą ocenę. To przede wszystkim jemu UAM zawdzięcza bardzo dobrze funkcjonujący program wymiany akademickiej Erasmus+. Opiniowany odbywał liczne staże w zagranicznych uczelniach. Często inicjował współpracę pomiędzy Wydziałem Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM a zagranicznymi uczelniami. Wyliczanie działań i zasług w tym obszarze zajęłoby wiele miejsca. Ważniejsze takie działania zostały wymienione w załącznikach do wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

IX Działalność organizacyjna

Habilitant ma także wybitne osiągnięcia w pracy organizacyjnej. Jest bardzo pracowity i kompetentny. Ma predyspozycje do kierowania i zarządzania. Jest niezawodny. Dlatego często jest wybierany do różnych akademickich gremiów oraz powoływany na funkcje. Próba ich wyliczenia zajęłaby znaczącą część niniejszej recenzji. Ważniejsze funkcje i zespoły, do których należy zostały wyszczególnione w autoreferacie. Był m.in. współorganizatorem 24. Światowego Kongresu Nauk Politycznych IPSA, który odbył się w Poznaniu w lipcu 2016 r. z udziałem 2600 politologów z 99 państw. Z powierzonych zadań zawsze wywiązuje się wzorowo.

Konkluzja

Stwierdzam, że dr T. Brańka posiada znaczące osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej, a także wybitny dorobek dydaktyczny, popularyzatorski, organizacyjny oraz w zakresie współpracy międzynarodowej, co daje legitymację do dającą solidną podstawę do wniosku o nadanie kolejnego stopnia naukowego. W szczególności Habilitant przedstawił interesujące osiągnięcie naukowe, które oceniam jednoznacznie pozytywnie. Jest ono potwierdzeniem Jego systematycznego rozwoju naukowego oraz stanowi znaczny wkład do naukowego poznania istoty, funkcji i znaczenia autonomii terytorialnej. W sposób przekonujący wykazał słuszność tezy, wg której „autonomia terytorialna posiada potencjał łagodzenia konfliktów terytorialno-etnicznych, a tym samym stanowi unikalny przykład realizacji zasady samostanowienia narodów, zarówno w jej wewnętrznym jak i zewnętrznym aspekcie”. Ponieważ zagadnienia takie pozostają w zainteresowaniu nauk o polityce i administracji, Habilitant przyczynił się do rozwoju właśnie tej dyscypliny naukowej. W ten sposób spełnił On wymogi określone w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Habilitant wypełnił także większość wymagań szczegółowych wymienionych w par. 4 i 5 rozporządzenia MNiSzW z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. W związku tym popieram wniosek o nadanie dr. Tomaszowi Brańce stopnia naukowego doktora habilitowanego.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Wallo', is positioned to the right of the main text block.